
Bezorgen

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Kneuterdijk 22
2514 EN DEN HAAG

onze ref.	HB/FM/11001877	H.J.M. Besselink
uw ref.	201506170; 201506807; 201506815; 201506818	advocaat
inzake	GS van Limburg en GS van Gelderland / handhaving Nbwet beweiden en bemesten	t +31 (0)70 515 38 92 f +31 (0)70 515 30 95 hjm.besselink@pelsrijcken.nl

17 januari 2019

Hoogedelgestreng college,

In de brief van 7 december jl. heb ik u namens verweerders in deze zaak gewezen op het feit dat nagenoeg al het beweiden en bemesten dat in Nederland plaatsvindt, reeds legaal plaatsvond op het moment dat artikel 6 van de Habitatrichtlijn van toepassing werd voor de Nederlandse Natura 2000-gebieden, als een inherent onderdeel van de betrokken agrarische bedrijven. Op basis van het bestemmingsplan en de hinderwet-/milieuvergunning golden geen beperkingen voor deze activiteiten. Omdat het doel van de activiteit – de productie van landbouw- en veeteeltproducten in het kader van een agrarisch bedrijf – bovendien steeds hetzelfde is geweest, is naar het oordeel van verweerders sprake van één enkele verrichting, waarvoor niet opnieuw toestemming hoeft te worden verleend.

Dat geldt ook voor de vier agrarische bedrijven, waarop de onderhavige handhavingprocedure betrekking heeft. Primair is de stelling van verweerders dan ook dat er voor de beweiding en bemesting van onderhavige bedrijven geen natuurbeschermingsvergunning nodig is en dat dus de vrijstelling van de vergunningplicht voor hen niet van belang is.

Verder heeft het RIVM/WUR op verzoek van verweerders een inventarisatie gemaakt van de depositiebijdragen van de veldemissies (emissies van beweiden en bemesten) van de vier agrarische bedrijven, waarop de bestreden besluiten zien (**bijlage**). Uit die gegevens (vanaf 1994) blijkt dat in alle gevallen de bijdrage van deze veldemissies aan de stikstofbelasting in Natura 2000-gebieden is afgenomen. Weliswaar geldt voor elk afzonderlijk bedrijf dat die dalende trend een ander verloop heeft en in een aantal gevallen ook een tussentijdse stijging heeft plaatsgevonden, maar de dalende trend ten opzichte van de Europese referentiedata is onmiskenbaar.

Onder deze omstandigheden zijn verweerders derhalve van mening dat, als al zou moeten worden geoordeeld dat er geen sprake is van de ongewijzigde voortzetting van één en hetzelfde project, waarvoor niet opnieuw toestemming hoeft te worden verleend, in deze vier gevallen significante gevolgen volledig kunnen worden uitgesloten, omdat de depositie als gevolg van beweiden en bemesten kleiner is dan de depositie op de referentiedatum, zodat deze depositie niet leidt tot andere of grotere negatieve gevolgen voor Natura 2000-gebieden, in vergelijking met de situatie ten tijde van de relevante referentiedatum, en geen toestemming nodig is op grond van artikel 6, derde lid, van de Habitatrictlijn. Ook is, vanwege steeds verdere eisen aan voersamenstelling en bemesting, groei van depositie feitelijk uitgesloten. Voor zover derhalve een zogenaamde 'verslechteringsvergunning' op grond van artikel 6, tweede lid, van de Habitatrictlijn noodzakelijk zou zijn, kon vrijstelling van deze vergunningplicht op basis van de provinciale verordeningen plaatsvinden.

Graag verzoek ik u deze gegevens bij het voorbereiden van de zitting te betrekken.

Een afschrift van deze brief zend ik aan de gemachtigden van appellanten.

Hoogachtend,
Pels Rijcken & Droogleevers Fortuijn N.V.

H.J.M. Besselink

